

Bibliai erények 18 - Testvérszerető

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2020.01.05.

Ige: 1Kor 12,12-27

Ef 4,1-6 ¹Kérlek tehát titeket én, aki fogoly vagyok az Úrért: éljete ahhoz az elhíváshoz méltón, amellyel elhívattatok, ²teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel, ³igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével. ⁴Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is: ⁵egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség, ⁶egy az Istene és Atyja mindeneknek; **ő van mindenek felett és mindenek által és mindenekben.**

Történet: Az egyik erdélyi városkában két fivérnek – az egyik nős, a másik nőtlen – közös üzlete volt. Egyszer valami üzleti ügyben mind a ketten elutaztak Bécsbe, ahol a nős fivér hirtelen rosszul lett, úgy, hogy kórházba kellett vinni. A kórházban is egyre rosszabbodott az állapota, és mikor közeledni érezte a halálát, magához hívta az öccsét, és így végrendelkezett:

– Van egymillió lei magánvagyonom, abból adj a feleségemnek, amennyit te akarsz, a többit pedig tartsd meg magadnak.

Egy óra múlva a nős fivér meghalt, az öccse pedig hazautazott, hogy teljesítse bátyja végakarát. Hazaérve magához vette a milliót, magának megtartott kilencszázezret, az asszonynak pedig átadott százezret. Szegény asszony nem nyugodott bele az ügybe, a Rabbi elé vitte a dolgot, aki nem tudott az asszony javára dönteni, hiszen a tanúk az öccse javára vallottak. Sokáig töprengett a tudós Rabbi, végre elmondott egy imát, és Isten megvilágította az értelmét.

– Ismételd el szóról szóra, hogyan végrendelkezett a bátyád!

– Adj a feleségemnek, amennyit te akarsz – ismétli bátyja szavait az öccse.

– És te mennyit akarsz adni?

– Százezret.

– És magadnak mennyit akarsz megtartani?

– Kilencszázezret.

– Akkor adj bátyád feleségének kilencszázezret, hiszen a bátyád mondta, hogy annyit adj neki, amennyit „te akarsz”!

1. Kedves Barátaim! Folytatjuk tovább az ősztendőben megkezdett igehirdetés-sorozatunkat a bibliai erényekről. A mai nap a „testvérszerető” jellemvonásról fogunk együtt gondolkodni Isten kijelentett Igéje alapján.

Elgondolkodva ezen a témán azt találtam, hogy nagyon sok helyen foglalkozik ezzel a jellemvonással, illetve ennek a hiányával a Szentírás. És ez biztosan nem véletlen, hiszen a testvérszeretet rendkívül aktuális a mi korunkban is. Hadd említsek néhány bibliai helyet, ahol a testvérszeretetről szó van.

a.) A Szentírás legelején olvasunk arról, hogy az első emberpárnak, Ádámnak és Évának volt két fia: Kain és Ábel. Egyszer ez a két fiú elhatározta, hogy áldozatot mutatnak be Istennek. Kain, mivel földműves volt, ezért ő a föld gyümölcséből vitt áldozatot. Ábel pedig, aki juhász volt, az elsőszülött bárányok közül áldozott. Az Ige szerint Isten nem fogadta el Kain áldozatát, viszont Ábel áldozatára kedvesen tekintett.

Kain annyira megharagudott Ábelre, hogy haragjában agyonütötte testvérét.

b.) Ábrahám és Lót unokatestvérek voltak. Ábrahám az ígéret földje felé ment, mivel Isten megszólította őt. Az unokaöccse Lót is követte. Természetesen nemcsak ketten mentek, hanem mindenki vitte magával feleségét, családját, a szolgákat és tekintélyes számú jószágállományt is.

Éppen eljutottak az ígéret földjére, amikor vita támadt közöttük. Ezt olvassuk: *„az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Mivel sok jószáguk volt, nem lakhattak együtt. Össze is vettek Ábrám jószágának a pásztorai Lót jószágának a pásztoraival.”* (1Móz 13,6-7)

Ezek után jobbnak látták, ha külön válnak.

c.) A következő híres testvérpár Ézsau és Jákób volt. Ézsau kemény és edzett vadász volt, míg Jákób szelíd sátorlakó volt a Biblia tanúsága szerint. Jákóbról feljegyzi a Szentírás, hogy becsapta az ikertestvérét, Ézsaut. Csalással szerezte meg az elsőszülöttségi jogot, és az apai áldást is. Emiatt egy életre megromlott közöttük a viszony. Ézsau bosszút esküdött testvére ellen.

d.) De lehetne még említeni az Újszövetségből a tékozló fiú történetét, amiben ugye arról van szó, hogy a fiatalabb fiú elherdálja az örökségnek azt a részét, ami őt illeti. Majd koldusszegényen hazamegy, és az apja mindent megbocsátva neki, visszafogadja őt. Lakomát készíttet fia számára, és megbocsátásának jeleként gyűrűt húz az ujjára.

Ez a nagy kegy azonban az idősebb fiúnál már kiveri a biztosítékot, hiszen ő szorgalmas ember volt, nem úgy, mint az öccse.

2. Kedves Testvérek! Nem akarom tovább sorolni a bibliai példákat. Ezekből is jól látjuk, hogy testvérek között milyen könnyen vita támad, vagy az irigység fészkeli be magát egy kapcsolatba. Erről szólt az igehirdetésem elején elmondott zsidó anekdota is. De milyen bölcs volt az a rabbi, akitől a kisemmi-zett özvegy és a kapzsi testvér tanácsot kért. Jézus erről azt tanítja a Mt 7,12-ben: *Amit csak szeretnétek, hogy az emberek tegyenek veletek, mindenben ugyanúgy tegyetek ti is velük, mert ezt tanítja a törvény és a próféták.*

Az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv elején olvasunk arról, hogyan jött létre az első keresztyén gyülekezet Jeruzsálemben. Ráadásul nem is kis létszámú közösség volt ez, mert kb. 3000 ember jutott hitre azon a Pünkösdőn. Olyan emberek tértek meg, akik közül nagyon sokan még sohasem találkoztak egymással. De olyanok is biztosan voltak közöttük, akik nem szimpatizáltak egymással.

Ahogy Pál írta a korinthusi gyülekezetnek, mindnyájan Krisztus tagjai lettek. Krisztus a fej, és az egyes gyülekezeti tagok pedig a test tagjai, vagyis testrészei, hogy még egyértelműbb legyen az, hogy mire is gondolt az apostol.

Tudjátok – testvérek – olyan furcsa az, hogy a templomba járók közül egészen sokan ismerik az apostolnak ezt a tanítását arról, hogy mi mindnyájan egy test, a Krisztus testének tagjai vagyunk. **Egy-másnak lelki testvérei vagyunk.**

És azt is sokan tudják, hogy a hívő ember az Isten gyermeke lesz a hit által. Ezért, aki hisz Istenben, az nemcsak Isten gyermeke, hanem a másik hívő embernek testvére is lesz. Éppen ezért szólíthatjuk úgy egymást, hogy „testvérem”.

Ennek ellenére mégis nagyon sok helyen, ahol gyülekezetekben megfordultam, hallottam ilyen mondatokat, hogy „ameddig XY elmegy a templomba, addig engemet ne várjon a tiszteletes úr!” És csak egy hajszálnyival jobb eset az, amikor csak a templom másik felében ül valaki, nehogy véletlenül találkozzon azzal, akit valami miatt nem szível.

3. Az, hogy hívő emberek vagyunk, az azt jelenti, hogy hit által mindnyájan elfogadjuk Istennek a bűnbocsánatát. Elfogadjuk azt, hogy ha Krisztus áldozatáért nem könyörülne rajtunk, akkor mindnyájan kárhozatot érdemelnénk.

Ez azonban azt is jelenti, hogy bűnös emberek vagyunk: én is az vagyok, te is az vagy, és ő is az, akit talán nem ismerünk a templomban. Bűnös emberek, akikért meghalt az Úr Jézus a golgotai kereszten. Mi talán jogosan mondjuk, hogy X-nek vagy Y-nak milyen nagy bűne van, és mi jobbak vagyunk náluk, de ezek csak emberi kategóriák. Isten előtt azonban egyformán bűnösök vagyunk, és a bűn egyformán elválaszt minket Istentől.

Figyeljük meg, mit mond Pál a Róma 3,23-25-ben! **Mert nincs különbség, ²³mivel mindenki vétkezett, és nélkülözi Isten dicsőségét, ²⁴Isten ingyen igazít meg az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban lett váltság által. ²⁵Őt rendelte Isten engesztelő áldozatul az ő vére által azoknak, akik hisznek.**

Nagyon fontos, hogy az apostol nem kelt illúziót, és nem mondja azt, hogy ha az ember hívő lesz, ha hisz Jézusban, akkor attól kezdve olyan emberré válik, aki mindenkivel könnyen ki tud jönni, annak olyan lesz a személyisége, hogy mindenki számára szimpatikus lesz. Nem mond ilyet Pál, és sehol sem találunk ilyet a Bibliában sem.

A rideg valóság az, hogy mindnyájunknak más és más a személyisége. És továbbra is vannak, lesznek hibáink. Nem leszünk hibátlan emberek, csupán megváltott emberek. A hívő ember olyan, aki tudja, hogy kegyelemre szorul, ezért Istenben bíz. De **azt is tudnunk kell, hogy a mellettem ülő, vagy a másik gyülekezeti tag is Isten gyermeke, ezért testvérek vagyunk a hitben.**

4. Mi tehát a megoldás? Csak azt tudom tanácsolni, amit Isten kijelentett Igéje a Szentírásban nekünk mond: **testvérszeretőknek kell lennünk**. Ez egy tudatos döntés. Eldöntöm azt, hogy szeretem a lelki testvéreimet. Szeretem azt, aki ugyanúgy Isten kegyelmére szorul, mint én.

De hogyan legyünk testvérszeretők?

Pál erről ezt írja az efézusi gyülekezetnek: **¹Kérlek tehát titeket én, aki fogoly vagyok az Úrért: éljete ahhoz az elhíváshoz méltón, amellyel elhívattatok, ²teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel, ³igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békeesség kötelékével.** (Ef 4)

Mert akkor látom jól a gyülekezet közösségét, ha egységben látom azt. Ezért így folytatja Pál: **⁴Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is: ⁵egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség, ⁶egy az Istene és Atyja mindeneknek; ő van mindenek felett és mindenek által és mindenekben.**

A római gyülekezetet pedig így figyelmezteti: **a testvérszeretetségben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők** (Róma 12,10)

Túlságosan nagy luxus azt megengedni, hogy a mellékes dolgok szétválasszanak bennünket, hogy szétfeszítsék a gyülekezetet. Sajnos, lehetne ilyen megromlott helyzetekre is példákat felsorolni, ahol valamilyen ügy miatt két pártra szakadt a gyülekezet.

Vegyük észre azt, hogy az ősellenség, a Sátán mindenféle módon arra törekszik, hogy kikezdje a gyülekezetek egységét, hogy éket verjen a hívő emberek közé, hogy semmiben ne legyen egység és egyetértés. Aztán, ha sikerül egy gyülekezetben megbontani a békeesség egységét, akkor hirtelen mindenfelől kárörvendők támadnak, akik ujjal mutogatnak a gyülekezetre, hogy „nézzétek, ilyenek a hívő emberek”. Nem szabad hagyni, hogy így történjen.

5. És ahhoz, hogy ez semmiképpen se történhessen így, nekünk aktívan, minden lehetséges módon a testvéri közösség egységén kell munkálkodnunk. Tudatosan szeretettel kell odafordulni egymáshoz.

Példának és mintának kell tekinteni Krisztust. Krisztus Urunk egész életének és tanításának lényege az volt, amit Pál a filippi gyülekezetnek megírt: **tegyétek teljessé örömeimet azzal, hogy ugyanazt akarjátok: ugyanaz a szeretet legyen bennetek, egyet akarva ugyanarra törekedjete. ³Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartásátok egymást magatoknál; ⁴és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is. ⁵Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt.** (Fil 2) Ámen.

Loment Péter lelkesz